

ROZPOSTRZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf rozpostrzyć się. [*Cf* też ROZPOSTRZEĆ SIĘ *imp.*]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zająć dużo miejsca; tu: rozrosnąć się [po czym]: Convestire locum aliquem dicitur haedera,
Rośpołtrzić łie po którym mieyscu *Mącz* 490d.

Formacje współrdzenne cf ROZPOSTRZEĆ.

Cf **ROZPOSTRZENIE**

KW